

ἐνοεῖ ὅ,τι βρῆ μὲρὸς του νὰ τὸ κἀνῆ ἴσωμα γὰ τ' ὁ-
μαλό του κύλισμα :

"Ὅ,τι καὶ ἂν συμβαίῃ, ἕνας Ρωμῶς, ὅποιος χαμηθεὸ
κι ἂν προσκυνῆ, Βενιζέλο ἢ δὲν ξέρω ποιόν, κ' εἶτε
ἐθνικιστὴς εἶναι, εἶτε σοσιαλιστὴς, εἶτε φιλελεύθερος,
εἶτε παπαδολάτρης, εἶτε στὸν Ὀλυμπο καὶ στὴν Ἀ-
κρόπολι βόσκει ἢ φαντασίᾳ του, εἶτε στὸ Βόσπορο καὶ
στὸν Κεράτιο, ὅπως τώρα τελευταία ἢ φαντασίᾳ τῆς
Ἀδῆς, ποὺ κόλλησε Βυζαντινισμό, δὲν μπορεί νὰ μὴν
τίναχτῆ καρδιοδαγκημένος στὴν ἰδέα ὅτι θράκη. Πόλη
καὶ Ἀνατολή μπορεί νὰ γίνουσι Ρούσσικα καὶ ξεγνώ-
ντας ἅλες μας τίς μιζέριες νὰ μὴν ἀντρεϊεῖται καὶ λίγο
καὶ νὰ μὴν ἀρμενίσῃ σὲ θάλασσα πανελληνική. Φίλοι
οἱ Ρούσσοι κ' εὐεργέτες, μὰ ὄχι νὰ γίνουμε καὶ μεζές
γὰ τὸ ἀχόρταγο στομάχι τῆς φιληνάδας μας! Γιατὶ
αὐτοί, κὶ ὄχι ἡμεῖς, ὅπως εἶναι τὸ δίκιο : Γι' αὐτό, μὴ
λογαριάζοντας διόλου τὴ δύναμη ἢ τὴν ἀδυναμία μας,
ἐρχόμεστε νὰ ὀρθώσουμε ἀντίκρου στὶς Ρούσσικες «βλέ-
ψεις» τίς «βλέψεις» τίς Ἑλληνικές.

Καὶ γὰρ νὰρχίσουμε ἀπὸ τὰ βορεινὰ, ἡμεῖς κεὶ πά-
νου θέλουμε μιὰ Πολωνία λεύτερη καὶ στὴν Ἀουστρία
θέμε κάθε ἔθνος νὰποχτήσῃ αὐτοδιοίκηση καὶ βρισκού-
με δίκιο Οὐγγρία καὶ Νοτιοσλαβοὶ (Σέρβοι κλπ.) νὰ-
ποχτήσουσι ἐξοδο στὴν Ἀδριατική, ὀρίζοντας ὁμως μιὰ
γὰ πάντα σύνορα ἀπαραβίαστα, ὡς τὸν καιρὸ ποὺ θὰ
πέσουσι ὅλα τῶν κρατῶν τὰ σύνορα, ἐπίσης καὶ οἱ Γερ-
μανοὶ ἐμπορικὴ μόνον ἐξοδο στὸ Τριέστι.

Στὰ σύνορά μας, ἂν θὰ γίνῃ Ἀλβανία, δεχόμεστε
νὰ περιοριστοῦμε σ' ὅσα κατέχομε, ἀλλοιῶς, θέμε νὰ
γίνῃ σύνορό μας ὁ Γενόσσος. Τὸ Μοναχτήρι καὶ ἡ Γευ-
γελή, ἂν γίνῃ δυνατό νὰ μᾶς δοθοῦν, θὰ μᾶς εἶναι πο-
λὸ καλόδεχτα, ἀλλὰ ἢ Δράμα κ' ἢ Καβάλλα δὲν μπο-
ροῦν νὰλλάξουν νοικοκύρη.

Ἡ Θράκη καὶ Βουργάρικη καὶ ἰούρκικη μᾶζι μὲ
τὴν Πόλη θέμε νὰ γίνῃ Ἑλληνική καὶ τίποτις ἄλλο.

Τὰ στενὰ ἄς εἶναι λεύτερα γὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἀπ' τὴ Μικρὴ Ἀσία θέμε νὰ ἐιωθοῦν μὲ τὸ Ἑλ-
ληνικὸ κράτος τουλάχιστο τὸ μέρος ὅσο μένει δυτικά,
ἂν τραβήχῃ κάθετη γραμμὴ ἀπ' τὴν Ἡράκλεια ὡς
κάτου στὸ Καστελλόριζο μὲ τίς ἀπαραίτητες ἐποχές
κ' ἐξοχὲς γὰ τὴν κατάλληλη, μὲ σπονδυλικὴ στήλη,
συνοριακὴ γραμμὴ.

Πρὸ πέρας, γύρω στὴν Τραπεζοῦντα καὶ σ' ἄρκετὴ
ἐκτατῆ τῆς Μυροθαλασσίτικης παραλίας θέμε νὰ γί-
νῃ μιὰ αὐτόνομη Ἑλληνικὴ πολιτεία, ἄς εἶναι κάτω
ἀπὸ τὴ Ρούσσικη προστασία.

Ἐπίσης θέμε μίαν ἐλεύθερη Ἀρμενία κ' ἕνα αὐτό-
νομο Κορδιστᾶν καὶ μίαν αὐτόνομη Συρία κ' Ἀρα-
βία. Αὐτὰ, ὅπως καὶ ἡ Περσία, ἄς μοιραστοῦν τῇ
Ρούσσικῃ καὶ τὴν Ἑγγλέσικῃ ἐπιρροῇ. Ἡ Παλαιστι-
νὴ ἄς γίνῃ διεθνή πολιτεία.

Τὸ ὑπόλοιπο τῆς Μικρῆς Ἀσίας θέμε νὰ γίνῃ Σουλ-
τανάτο κάτω ἀπ' τὴ Γαλλίᾳ, ποὺ μπορεί τότες νὰφί-
ση τὴ Συρία γὰ τοὺς ἄλλους κ' ἴσως νὰ δώσῃ καὶ τὴν

Τόνδα στοὺς Ἴταλοὺς. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ Σουλτανάτο
αὐτόνομο μ' ἐγγύηση Ἑλληνικῆς κοινότητος.

Οἱ Ἴταλοι θὰ μᾶς ἀδειάσουν τὰ Δωδεκάνησα καὶ ἡ
Ἀγγλία θὰ μᾶς ἀρήσῃ τὴν Κύπρο.

Αὐτὲς εἶναι οἱ βλέψεις μας. Ἄν εἶν' ἀλήθεια ὅτι οἱ
τρεῖς Δυνάμεις πολεμοῦν γὰ τὴν ἀπολύτρωσιν ἀπ' τὴ
στρατοκρατία καὶ γὰ τὴν ἐλευθερία τῶν λαῶν, δὲν
μπορεῖ κὶ αὐτὲς νὰ μὴ τίς βροῦνε σωτῆς, εὐλογες, δι-
κιες. Κανένας λόγος δὲ συντρέχει νὰ πάρουσι τὰ μέρη
μας οἱ Ρούσσοι, κὶ ὄχι ἡμεῖς. Ἄν πολεμοῦν καὶ θυσιά-
ζουσι καὶ θένε ἀντάλλαγμα γὰ τίς θυσίας τοὺς, δεχοῦ-
μαστε καὶ μὲ τὸ μέτρο αὐτὸ νὰ πάρῃ ὁ καθένας ὅ,τι
τοῦ ἀνήκει. Τίς πολλὰς θυσίας τίς ἔκανε ἡ Ρουσία γὰ
τὴ Βουργαρία. Ἄς τὴν ἐπροσαρτήσῃ, ἀφοῦ τῆς δει-
χτήκε καὶ τόσο ἀχάριστῃ. Ἐπειτα θάχῃ στὴ βορεινὴ
Περσία, γύρω στὸν Καύκασο καὶ σ' ὅλη τὴ Μικρὴ θά-
λασσα, στὴν Ἀρμενία καὶ στὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς
Μεσοποταμίας ἀποκλειστικὴ ἐπιρροή καὶ πολὺ μεγάλα
οικονομικὰ ὠφελήματα. Καὶ τὰ στενὰ λεύτερα. Τὶ ἄλ-
λο θέλει ἀπὸ δῶθε; Ἄς μετρηθοῦν καὶ οἱ Ἑλληνικῆς
θυσίας, τὰ αἵματα καὶ τὸ μαρτύριο ἀλάκερου ἔθνους
σὲ διάστημα πέντε αἰῶνων κὶ ἄς μποῦν στὴ ζυγαριὰ
καὶ τὰ δικαιώματ' α) — 10 ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων,
ποὺ ἔχουν τώρα ἕνα κράτος ἴσο στὴν ἐκτατῆ μὲ ὅσο
ἔχουν τὰ β) 1)2 — 4 ἑκατομμύρια Βουργάρων. Κὶ ἄς γί-
νῃ δικαιοσύνη!

5. 1. 1915

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΑΒΡΟΣ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οἱ κίνοι ἐπιγεγραμμένοι, μὴ ἐπιδοκιμά-
ζοντες τὴν ἐπιχειρήσασαν δημοσίευσιν ὀρισμέ-
νων προσωπικῆς φύσεως καταχωρίσεων ἐν τῇ
«Νέᾳ Ἑλλάδι» καὶ μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ με-
τάσχωμεν τῆς ἐκ τούτου ἠθικῆς καὶ ποινικῆς
εὐθύνης, ἀπεχωρήσαμεν ἀπὸ σήμερον ἐκ τῆς
Συντάξεως τῆς «Νέας Ἑλλάδος».

Ἀθῆναι, 4 Ἰανουαρίου 1914.

Γ. Α. Βεντήρης, Λευθύντης τῆς Συντάξεως
τῆς «Νέας Ἑλλάδος». Ἀριστοῦς Καμιτάνης,
Νικόλαος Κρανιωτάκης, Γ. Διάκος, Σ. Μπαύ-
νιας, Σ. Ἀλεξανδρόπουλος, Γ. Μούταλης, Χ.
Νικολόπουλος.

"Ἐστὶ τὸ χαρακτηριστικὸν ἡμεῖς. Κίνημα. Καὶ
μ' ὅλη τὴν καρδίαν τὸ χειροκροτήσαμε. Ὅχι
ἐργάτες, ὅσοι ἀποτελοῦσαν τὴ σύνταξιν μι-
νῆς ἐφημερίδας, ἀπεργήσανε γὰ λόγους καθαρ-
ῶ ἠθικῶν. Δεῖξαν δηλ. πῶς δὲν εἶναι λινο-
τυπικῆς μηχανῆς κὶ αὐτοί, ὅργανα ἄψυχα ποὺ
νὰ ὑπακούουνε δουρικὰ στὴν κινητήριον δύναμιν,
μὰ πῶς εἶναι ἄνθρωποι μὲ ψυχὴν, μὲ ἐγὼ, μὲ
γνώμην. Κάτι κὶ αὐτὸ, καὶ πολὺ σημαντικὸν μά-
λιστα, γὰ τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, ποὺ ἴσαμε
τώρα, τὸ μολογοῦμε, δὲν τοῦχαμε καὶ τὴν ὑ-
πόληψιν, ἀφοῦ τὸν βλέπαμε νὰποτελεῖται ἀπὸ
σκλάβους ποὺ δουλεύσανε ἀγόγγυστα κάτω

ἀπὸ τὸ βούρδουλα τοῦ ἐνὸς καὶ τᾶλλου Γιάνναρου καὶ Πάπ.

Νά, ὅμως τώρα πὸν ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος, μὲ τὸ ὠραῖο καὶ μὲ τάντρίκιο κίνημα, σηκώνει περήφανα τὸ κεφάλι του, ξεσκαβώνεται, τελοσπάντων ἀθροπίζεται. Ἡ ἐφημερίδα εἶναι δική σου, κύριε, καὶ νὰν τὴ χαίρῃσαι. Ἐχεις καὶ τὴ γνώμη σου γιὰ τὸ δεινὰ πρόσωπο ἢ γιὰ τὸ τάδε περιστατικό, ἔχε την, ὄχι ὁμως ὡς ἐφημερίδα, μὰ ὡς ἄτομο, ὑπεύθυνα, γιὰτὶ ἐφημερίδα δὲν εἶσαι ἐσὺ μοναχά, εἶμαστε ὅλοι μας. Καὶ γιὰ νὰ παρουσιάζεται ἡ ἐφημερίδα μὲ μιὰ γνώμη, πρέπει ἡ γνώμη αὐτὴ νὰ εἶναι γνώμη ὁλωνῶνε μας, κι ὄχι μοναχὰ δική σου γνώμη, γιὰτὶ ἐμεῖς εἶναι γνωστό πὸς γράφουμε τὴν ἐφημερίδα κ' ἔτσι ἡ εὐθύνη πέφτει κι ἀπάνου μας.

Ἔτσι σκεφτήκανε κ' ἔτσι μιλήσανε οἱ ἐργάτες—δηροσιογράφοι. Κι ὅταν ἀπὸ μιὰ τάξη ἐργατικὴ βγαίνουν ὄχτῶ διαλεχτοὶ τῆς ἀντιπρόσωποι καὶ μιλάνε ἔτσι, ξάστερα καὶ παληκαρίσια, θυσιάζοντος ἀκόμα καὶ τὸ ψωμί τους γιὰ τὴν ἀτομικὴ τους ἀξιοπρέπεια, ἡ τάξη αὐτὴ ἢ ἐργατικὴ πρέπει νὰ καμαρώνει πὸς ἔσπασε τὶς ἀλυσίδες τῆς σκλαβιάς, πὸς τράβηξε μπροστά, πολὺ μπροστά, ἀκόμα καὶ πὸς καθιέρωσε μιὰν καινούρια ἠθικὴ, ὄχι συμβατικὴ, μὰ γερὴ ἠθικὴ, στηριγμένη πάνου στὸ γενικὸ Δίκαιο καὶ στὴν ἀτομικὴ Ἀξιοπρέπεια.

Ἔτσι γενικὰ τὸ βλέπουμε κ' ἔτσι γενικὰ τὸ κρίνουμε ἐμεῖς τὸ Κίνημα. Ἔτσι, σὰ φιλελεύθεροι καὶ ριζοσπάστες πὸν εἶναι, θὰν τὸ κρίνανε καὶ οἱ ἰδιοχτῆτες τῆς «Ν. Ἑλλάδας». Δὲν μπαίνουμε στὰ αἷτια καὶ δὲ γνωρίζουμε, μὰ οὔτε καὶ μᾶς ἐνδιαφέρουν, τὰ καθέκαστα. Μπορεῖ τὸ κακὸ αὐτὸ νᾶξίζε νὰ ξεσπάσει σ' ἄλλη ἐφημερίδα, κι ὄχι στὴ «Νέα Ἑλλάδα», πὸν ἐπιτέλους εἶναι, σχετικὰ, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἠθικὲς ἐφημερίδες κ' ἔκαμε καὶ κάπιο καλὸ στὸν τόπο ἀφοῦ εἶχε τὸ κουράγιο νὰ ξεσκεπάσει ἀρκετοὺς τενεκέδες καὶ νὰ ποδοπατήσῃ μερικὲς Ἀξίες ἀμφισβητούμενες. Ἀκόμα καὶ στὸ Ζήτημά μας ἢ «Νέα Ἑλλάς» δειχτήκε πάντα καλοπροαίρετη κι ἀρκετὲς φορὲς ἔγραψε λόγια ἐπαινετικὰ γιὰ τὸ «Νουμά». Μὰ τὸ εἶπαμε. Το Ζήτημα τὸ παίρνουμε γενικὰ καὶ ἀπρόσωπα. Καὶ μ' ὄση λύπη βλέπουμε τὸ πάθημά της, μὲ τόση χαρὰ σφίγγουμε τὸ χέρι τῶν ἄξιων παληκαριῶν, πὸν μὲ τ' ὠραῖο τους Κίνημα δὲ σηκώσανε μοναχὰ τὸ δικὸ τους τὸ κεφάλι περήφανα, μὰ σηκώσανε κι ἀλάκερο τὸν Ἀθηναϊκὸ τύπο καὶ τονὲ φέρανε σ' ἓνα καινούριο ἐπίπεδο, πιὸ καθάριο καὶ πιὸ ἠθικὸ ἀπὸ κείνο πὸν βρισκότανε ἴσαμε σήμερα.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

ΦΙΛΗΜΑΤΑ

1.

Στὴν Ἀθήνα γεννήθηκα
Μιὰ νυχτιὰ πὸν τὸ χιόνι
εἶχε στρωμένο κάτασπρο
τῆς σιγαλαῶς σεντόνι.

Κι' εἶπε ἡ Μοῖρα καὶ πρόσταξε:
«Τὸ μεγάλο καμῖνι
θὰ κοχλάζει στὰ σπλάχνα σου—
Καὶ ποτεῶ νὰ μὴ σβύνει!»

2.

Ἦ, τοῦ ἀγέρα τὸ φύσημα,
Τοῦ χειμῶνα τὰ χάρια
Στοὺς δρόμους τοὺς ἀπόμακρους
Τῆς Ἀθήνας, τὰ βράδια!

Ἦ, τὰ φῶτα ποῖν βούρκωσαν
Σὰ ματάκια πὸν κλαῖνε!
Ἦ, οἱ καρδιὲς πὸν μαραίνονται,
Μὰ δὲν ξερουν τί θένε...

3.

Σὰ διάβασε ὁ πατέρας μου
Τὴν πρώτη τὴ στροφὴ μου
Στὴ μορφὴ του γὼ διάβαξα:
«Θὰ χαθεῖ τὸ παιδί μου.»

Κι' ἀλήθεια πὸς ἐχάθηκα
Στὰ κύματα τοῦ κόσμου,
Μ' ἄλλος κόσμος ἀνοίχτηκεν
Ἵμορφύτερος μπρὸς μου.

4.

Τοῦ πατέρα μου ἢ θύμιση,
Τὸ γέλιο τῶν παιδιῶ μου,
Τῆς ψυχῆς τὰ δεσίματα
Στὸ πέρασμα τοῦ δρόμου,

Τῆς αὐγῆς τὰ τριαντάφυλλα,
Τοῦ χωρισμοῦ ἢ μαυρίλα:
Ἡ ζωὴ ποῖν ὄλο κι' ἔρχεται
Κι' ὄλο πάει —Σὰν τὰ φύλλα...

5.

Στῆς μάχης μέσ' στὸ τρίξιμο,
Στὴ βουὴ καὶ τὸ βρόντο,
Στῆς ζωῆς τὸ τρικύμισμα
Μὲς στοῦ χαμοῦ τὸν πόντο,